

«Я русский бы выучил только за то, что им разговаривал Ленин» — ці слова Володимира Маяковського стали гаслом, під яким зібралися представники різних вузів України, Москви, вчені Інституту російської мови АН СРСР, відповідальні працівники ЦК ВЛКСМ

і ЦК ЛКСМУ на республіканський семінар викладачів російської мови вищих і середніх спеціальних учбових закладів. Цей семінар проходить у нашому університеті.
18 червня семінар відкрила заступник міністра вищої і середньої спеціальної освіти

УРСР К. А. Колосова. На першому засіданні учасники форуму викладачів російської мови для іноземців заслухали виступи секретаря Одеського обкому КП України А. П. Чердиченка, директора Інституту російської мови ім. О. С. Пушкіна члена-кореспондента

АПН СРСР В. Г. Костомарова, лектора ЦК КПРС А. Д. Шутова.

У полі зору учасників семінару — проблеми викладання російської мови для іноземців, інтернаціонального виховання, шляхи вдосконалення методики та інші.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 23 (1159)

22 червня 1974 року.

Ціна 2 коп.

О ПУСТІЛИ завжди гамірні університетські коридори і аудиторії, і на дзвоник, що лунає з тією ж пунктуальністю, з дверей факультетів не вириває весела, невгамовна юрба хлопців та дівчат... Зате стали переповненими читальні зали кабінетів і бібліотек.

Іде сесія. Підсумок твоєї роботи за рік, показник твоєї професійної підготовленості, твого вміння вирішувати важливі — нехай поки що на рівні вузу — проблеми, показник, якщо хочеш, твого зростання. Так, це не обмовка — твого зростання, твоєї зрілості.

Кожна сесія — сходинка до Храму Знань. Десять сходинок тобі потрібно пройти, щоб відчинити заповітні двері у велике життя. Декому залишилося зробити всього один крок.

За звичаєм кожний семестр порівнюють із сторінкою книги, ім'я якій — Пізнання. І як з кожною перегорнутою сторінкою книги, так і з кожним минулим семестром ти відчуваєш, що осягнув щось нове, що ти можеш розбиратися в цих, недоступних раніше формулах, законах, поняттях... Відбувається своє, можливо для тебе й непомітне, зростання. Зростання спеціаліста, зростання людини, якій через рік-два-три — синія (у значній кількості — червона) книжечка ДИПЛОМ відкриє дорогу на виробництво, у школи, заклади...

ОЦІНКА ЗРІЛОСТІ

В університеті ти проводиш 5 років. Час, здавалося б, чималий. Та який він плінний, час! І як потрібно ним дорожити! Те, чого ти не візьмеш за роки навчання, може так трапитися, назавжди залишиться непізнаним для тебе. Незнання не знає жалю. Незнання боляче б'є.

Не втрачай марно часу. Брати якомога більше знань, що будуть потрібні тобі зараз і потім, у житті. Вчи́ться мислити, вчи́ться шукати... Цьому зобов'язує тебе все життя університету. Це твоє головне завдання, студент, накреслене XVII з'їздом комсомолу.

Для цього університет надає тобі все: просторі кабінети і лабораторії, обладнані всім необхідним, музеї та науково-дослідні заклади, бібліотеку, фонд якої налічує близько 3 мільйонів примірників. Для цього існують різноманітні форми набуття навичок спеціаліста — система УДР, робота в науковому студентському товаристві, наукова робота студентів за планами кафедр та ін.

Вчи́сь управлінню, вчи́сь господарюванню, вчи́сь керувати колективом, вчи́сь спілкуванню з людьми — це все те, без чого неможливе твоє становлення як спеціаліста, майбутнього командира виробництва. Для цього і впроваджена в університеті система ГПП, працює факультет громадських професій...

Є все, що необхідне для формування справжнього спеціаліста. Лише бери. Дерзай. Твори.

Бути дослідником. Підвищувати свою культуру. Рости. Цього вимагає вся система вищої освіти у нашій країні. Про це говорив Леонід Ілліч Брежнев на Всесоюзному зльоті студентів: «Треба навчитися весь час вдосконалювати свої знання, виробляти навички дослідника, широкий теоретичний кругозір. Без цього важко орієнтуватися в обсязі знань, який дедалі стає більшим, у зростаючому потоці наукової інформації».

...В університеті — сесія. Твій черговий рубіж. Чергова твоя сходинка, що відчиняє шлях далі, до вершин. «4» і «5» у твоїй заліковій книжці — це не просто цифри, сухі оцінки. Це — оцінка твоєї праці, твоєї зрілості, твоєї готовності до виконання наказу партії і комсомолу.

Сьогодні ти йдеш на екзамен. Трохи хвилюєшся, витягуєш «щасливий» (а як же інакше!) білет. Перед екзаменатором лежить твоя залікова книжка... І незалежно від того, на якій сторінці вона відкрита, побажаємо: тільки добрих і відмінних результатів!

Це — твій внесок у всенародну скарбницю трудових справ четвертого, визначального року п'ятиріччя.

ЗА ПОЛІТИКУ МИРУ, ЗА ЩАСТЯ НАРОДУ

Як подію великого державного значення зустріли цей день радянські люди. У них святковий настрій. З почуттям безмежного довіря і визнання своєму бойовому авангарду прийшли вони до виборчих урн, щоб віддати голоси за гідних синів і дочок народу.

О 6-й годині ранку гостинно розчинилися двері університетської виборчої дільниці № 402/122. Голова виборчої комісії Д. І. Поліщук урочисто запрошує виборців приступити до голосування. У числі перших прийшли виконати свій громадянський обов'язок студенти юридичного факультету Сергій Арзіані, Юрій Єгоров та інші.

Аудиторія № 36. Тут знаходиться своєрідний «штаб» агітаторів. На всю стіну у цій кімнаті висить таблиця обліку голосуючих. Член виборчої комісії Олексій Іванович Козирев, який має великий досвід роботи у таких комісіях, разом із своїми помічниками ретельно веде облік голосуючих. Агітатори тут же, по таблиці, легко встановлюють число виборців, які ще не проголосували.

Радує відмінна організація виборчої кампанії. На першій зміні — з 6-ї години ранку, випало чергувати філологам. До свого громадського доручення студенти віднеслись дуже серйозно: все робили спокійно, без метушні. Дівчата видавали бюлетені, а хлопці чергували біля урн, у вестибюлі. О 10-й годині філологів змінюють на посту біологи.

Студент філфаку Володя Бехтер разом з фотографом Є. Волянським уже думають про ви-

пуск фотогазети, присвяченої виборам. Естафету у них приймають біологи Георгій Соломонов і Павло Тихонов. О 12-й годині фотогазета готова. Вона розповідає про наших виборців, про тих, хто вперше в житті голосує.

Урочисті й схвилювані йдуть нові й нові групи виборців. Дивлячись на їх усміхнені обличчя, радієш і наповнюєшся гордістю за наш радянський народ, який глибоко розуміє свій громадянський обов'язок.

Справжнім святом народовладдя став цей день.

На виборчій дільниці ми зустрілися з тими, хто голосував вперше. Надаємо їм слово.

Валерій КУШНІР,
студент I курсу мехмату.

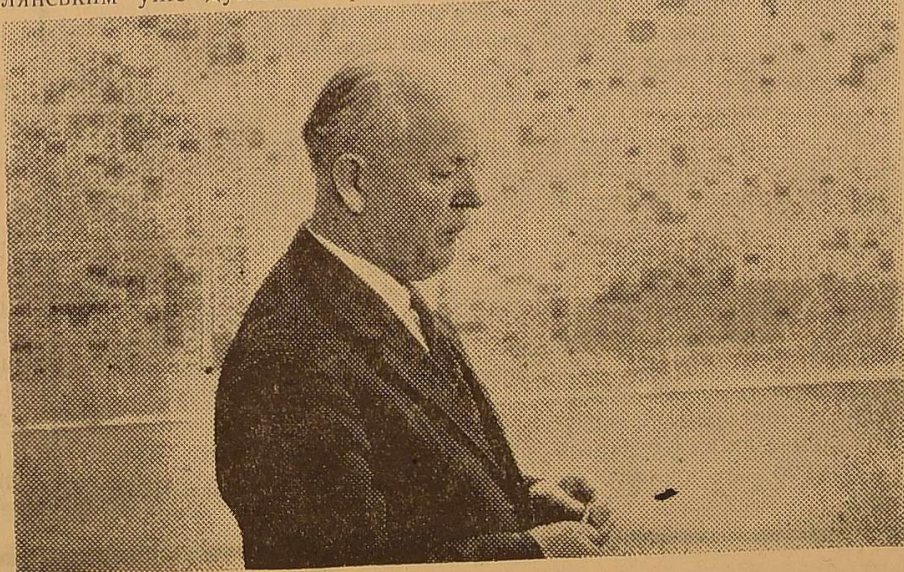
— Цей день надовго залишиться

у моїй пам'яті як велике і радісне свято. Почуваю себе немовби іменинником, адже я голосую вперше в житті. З нетерпінням чекав цієї святкової події, трохи хвилювався.

Я повноправний громадянин Країни Рад. Пишаюсь тим, що нарівні із старшими беру участь у вирішенні державної справи.

Вся країна опускає нині бюлетені за кандидатів народу. У цій хвилюючій події є великий смисл. Адже голосуючи за кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР, які захищають інтереси народу, ми віддаємо голоси за соціалістичну демократію, за розквіт нашої країни, піднесення добробуту народу.

К. ПАВЛОВА.

Для багатьох ця виборча кампанія була першою в житті. А О. І. Козирев вже не раз працював у виборчих комісіях. Ось і тепер він веде облік голосуючих.

Фото В. ШИШИНА.
та Є. ВОЛЯНСЬКОГО.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ КОМУНІСТІВ

ЗВІТИ І ВИБОРИ
В ПАРТОРГАНІЗАЦІЯХ

Фізичний

Звітно-виборні партійні збори відбулися на фізичному факультеті. У звітній доповіді секретар партбюро факультету М. М. Чесноков сказав, що всю увагу в поточному році колектив направив на виконання рішень XXIV з'їзду КПРС, рішень грудневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС і квітневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПУ, а також плану заходів парткому і факультету на 1974 рік, визначальний рік дев'ятої п'ятирічки.

Партійна організація, сказав доповідач, в основному виконала завдання 1973/74 навчального року. Поліпшилась дисципліна, менше стало порушень трудової дисципліни. Успішно вводиться УДР, організовано проходило складання заліку з ГПП. Значно покращила свою роботу комсомольська орга-

нізація факультету.

Але в роботі партбюро є деякі недоліки. Все ще мало уваги приділяється індивідуальній роботі із студентами, особливо з тими, хто живе на квартирах. Кафедри і партійні групи кафедр ще мало уваги приділяють політико-виховній роботі. Партійне бюро і деканат недостатньо займаються питанням розширення виробничих площ. Серед викладачів мало комуністів.

Виступаючи відзначили, що для усунення недоліків необхідно більш напружено і сумлінно працювати, пропонували конкретні пропозиції для цього.

На зборах виступила член партійного комітету Л. А. Левченко.

У своєму виступі вона відмітила, що на факультеті поліпшилась політико-виховна робота, але слід звернути увагу на навчальну роботу кафедр, більше працювати з комсомольцями, суворіше питати з членів партії, частіше слухати звіти комуністів на партійному бюро і партзборах, проконтролювати виконання прийнятих рішень.

Збори пройшли цікаво і цілеспрямовано. Було прийнято рішення, направлене на виконання основного завдання — підготовку кваліфікованих кадрів.

Було обрано новий склад бюро. До нього ввійшло кілька молодих комуністів: студент I курсу В. Ф. Дорошенко, від кафедри суспільних наук — Г. В. Устинова. Секретарем партбюро знову обраний М. М. Чесноков.

Механіко-математичний

Відбулися звітно-виборні збори комуністів механіко-математичного факультету. Комуністи мехмату давно вже готувалися до них, до серйозної розмови, щоб підвести підсумки своєї роботи за рік, накреслити завдання, що належить вирішити у майбутньому.

Із звітною доповіддю виступив секретар партбюро факультету В. М. Гребьонкін.

Які ж проблеми турбують комуністів мехмату, що потрібно зробити для їх вирішення?

Питання підвищення успішності на факультеті — ось що в першу чергу хвилювало комуністів. Успішність студентів стаціонару, за підсумками минулої сесії, складала 84,8 процента, факультет зайняв передостаннє місце в університеті. Порівняно з минулим роком успішність дещо підвищилася, і в цьому велика заслуга комуністів М. Гаврилова та М. Тихоненка. Але це не дає підстав для задоволення. На факультеті є всі можливості, щоб успішність стала більш високою. У чому ж причина того, що на сьогоднішній день справи йдуть не так, як хотілося б? Ще не достатньо чітко продумана робота кафедр по організації прийому відробок у студентів, кафедри фактично самоусунулися від контролю за успішністю, пере-

клавши це на плечі деканату. Недостатнім був і контроль партбюро за роботою комсомольської організації факультету по підвищенню успішності студентів, внаслідок чого комсомольське бюро працювало з невстигаючим слабо, не використовуючи всіх можливостей.

Партбюро повинно також налагодити дійовий контроль за роботою агітаторів, вдосконалити форми і методи їх контролю за успішністю, за проведенням політзанять. Не повинні залишатися байдужими до цієї важливої справи і завідувачі кафедрами.

Не задовольняє і рівень наукової роботи на факультеті. Надто мало професорсько-викладацький склад (понад 60 професорів, доцентів, кандидатів наук) випустив монографій, ще менше — методичних посібників, розроблених для студентів. А це — один з напрямків підвищення успішності студентів.

Поліпшення потребує робота методологічного семінару — окремі комуністи погано відвідували заняття, не проявляли належної активності.

Необхідно також звернути увагу на оновлення наочної агітації і оформлення аудиторій факультету.

Треба поліпшити контроль і з боку АГЧ за ремонтом обчислювального центру — адже простіше обладнання на 80 тисяч карбованців. Про байдуже ставлення до цього АГЧ свідчить той факт, що одну кімнату ремонтували 8 місяців!

Про всі ці недоліки, про шляхи їх усунення самокритично, принципово, із справжньою занепокоєністю і прагненням якнайкраще вирішити їх говорили у своїх виступах комуністи М. Синюков, М. Гаврилов, В. Богданович, В. Родіонов, М. Тихоненко та інші.

На зборах виступив заступник секретаря парткому університету М. П. Краснянський.

Збори прийняли розгорнуте рішення, спрямоване на усунення всіх відзначених недоліків, накреслили напрямки поліпшення форм і методів всієї роботи.

Було обрано новий склад партбюро. До нього ввійшли: В. Андрієнко, І. Волошинова, М. Гаврилов, В. Гребьонкін, О. Осадчий, Г. Попов, М. Синюков, С. Скороход, А. Яценко.

Новообране бюро провело своє перше організаційне засідання. Секретарем знову обрано В. М. Гребьонкіна.

НАЗИВАТИСЯ ІМ'ЯМ ЛЕНІНА ДОСТОЙНІ

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ КОМСОМОЛУ ОДЕЩИНИ

1974 рік пам'ятний для комсомолу нашої країни. П'ятдесять років тому, в липні 1924 року, VI Всеросійський з'їзд РКСМ одностайно ухвалив: присвоїти комсомолу ім'я Леніна. У Маніфесті з'їзду зазначалося, що «не для красного слова, не з бажання носити краще з імен прийняли ми це постанову. Ні, ми прийняли її для того, щоб уся трудова молодь усіх народів пройнялася єдиною волею і твердою рішучістю навчитись по-ленінськи жити, працювати і боротись».

Комсомол, народжений у вогні революційних битв, загартований у горнилі громадянської війни, змужнілий в ході соціалістичного будівництва, по праву був удостоєний честі називатись Ленінським. Ось деякі віхи героїчного шляху, яким прийшов до цієї історичної дати комсомол Одщини.

Червень 1917 р. Організації робітничої молоді Молдаванки, Пересипу, Слобідки об'єдналися в Спілку соціалістичної робітничої молоді — ССРМ.

Січень 1918 р. Загін Червоної гвардії, сформований з членів ССРМ, приймає активну участь в боях за встановлення Радянської влади в Одесі.

1919 р. Рік тяжких випробувань, напруженої боротьби. Молода Радянська республіка у кільці ворожих фронтів. У таких умовах у невеличкій залі на Преображен-

ській (вул. Радянської Армії), 2, 5 липня зібралося 200 делегатів Одеської організації ССРМ на свій перший з'їзд. Він постановив перейменувати ССРМ у Комуністичну Спілку Робітничої Молоді — КСРМ.

Грудень 1919 р. Звіряча розправа денікінської контррозвідки над 17-ма комсомольцями-підпільниками. Підпільна газета «Одеський комуніст» опублікувала передсмертні листи героїв: «Вмираємо, але торжествуємо і вітаємо переможний наступ Червоної Армії. Сподіваємось і віримо, що ідеали комунізму зрештою переможуть».

Рік 1920. Комсомольці Одщини героїчно борються на фронтах громадянської війни, з куркульсько-націоналістичними бандами Махна, Заболотного, Тютюнника та багатьох інших «батьок» і отаманів. Ось один із багатьох документів, які зберігаються в Одському облдержархіві. 3 вересня 1920 року інструктор губкому КСМ повідомляв: «Савранський КСМ видав всіх своїх членів, які можуть принести користь, в розпорядження райпродкомісара для використання їх у справі натиску на куркуля і перепису. 12 кращих комсомольців добровільно пішли на фронт, на боротьбу з бандами Заболотного».

1921 р. Небувала засуха охопила найбільш хлібні райони країни, особливо Поволжя. Комсомол Одщини активно включився у

кампанію допомоги голодуючим. Про це свідчать багаточисленні факти, ось деякі з них: «На Близьких Хуторах, Тираспольської волості, — повідомляла газета «Більшовик» 16 жовтня 1921 р., — відбулись збори членів комсомолу, які ухвалили обрати комісію з 7 чоловік для збору пожертвувань на користь голодуючим Поволжя». Овідіопольська районна організація зібрала на користь голодуючим понад 800 000 карбованців і 18 пудів хліба.

Червень 1924 р. VI губконференція КСМУ Одщини одностайно приймає рішення про найменування комсомолу ім'ям Володимира Ілліча Леніна. У зверненні, прийнятому на конференції, зазначалося, що комсомольці беруть на себе підвищені зобов'язання.

Уся подальша 50-річна діяльність комсомолу країни, який покрити себе невмирущою славою в ратній борні і мирній праці — яскраве свідчення тому, що взяті зобов'язання виконувалися з честю. Про це свідчить і оцінка діяльності ВЛКСМ, яку дав Л. І. Брежнев на XVII з'їзді комсомолу: «Сьогодні, оглядаючи пройдений комсомолом шлях, його славні діла, ми маємо всі підстави сказати, що він з величезною гідністю носить високе ім'я Ленінської Спілки Молоді».

В. ЧУМАК,
аспірант кафедри історії СРСР.

ЕКРАН СЕСІЇ

ГЕОФАК

— Як сесійні справи на факультеті? — з таким питанням редакція звернулася до декана геолого-географічного факультету ІГОРЯ ПЕТРОВИЧА ЗЕЛІНСЬКОГО.

— На геологічному відділенні всі вже закінчили складання іспитів. Із загальної кількості студентів — 313 чоловік — не склали на першому курсі п'ять, на другому — чотири, на третьому — шість студентів. Четвертокурсники показали стопроцентну успішність.

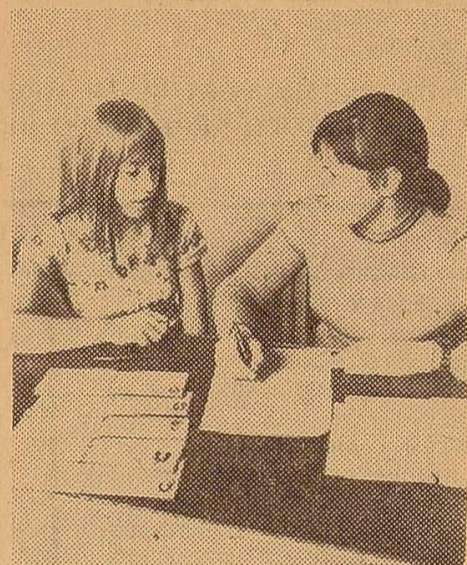
Є певні успіхи, але спочатку хочу сказати про тих, хто тягне факультет назад. Це третьокурсник — В. Недаєва, у якого залишилися два «хвости» екзаменаційної сесії і три нескладених заліки. У С. Мірошніченка не складено один іспит і чотири заліки, В. Круглової — іспит і два заліки. Має академзаборгованість другокурсник Є. Кондрацький. Він не склав екзамен і залік.

А тепер про успіхи. Радують активісти. Вони, як всюди і завжди, попереду. Тільки на «відмінно» склали сесію першокурсники Анатолій Гузенко та Ігор Наумов, староста другого курсу Анатолій Глянь, староста третього курсу і студентський декан факультету Микола Попович, голова НСТ Юрій Андреев, староста групи Василь Тараненко, голова клубу підводного спорту Юрій Верба, активісти художньої самодіяльності Тетяна Кобзаренко та Юрій Леонов, їхні однокурсники Микола Гургуров, Ігор Євсеев, Ірина Кислова, Людмила Львова, Ольга Романенко, Віктор Савицький.

Відмінно склали сесію багато четвертокурсників. Серед них Олена Данилюк, член факультетського комсомольського бюро Геннадій Мамалигін, активісти НСТ Олена Курдіна та Сергій Ланеєв, а також Людмила Мазаратій і Тетяна Реброва.

Як завжди, тільки на «відмінно» склав сесію лєнінський стипендіат, делегат XXII з'їзду ЛКСМУ комсорг факультету Володимир Кадурін.

На географічному відділенні сесія триває. За попередніми результатами, проходить вона непогано.

РГФ

Студентка III курсу факультету РГФ англійського відділення Тетяна Осокіна складає залік з лексикології англійської мови доцентів В. М. Анікіної (внизу).

А 32-а англійська група третього курсу факультету РГФ складає залік з другої мови — французької.

На знімку — викладач Е. І. Костильова задоволена відповіддю студентки Тамари Макарової.

Фото О. ЛЕВІТА.

ЮРФАК

По два екзамені вже склали другокурсники. Високі знання показали студенти С. Бритченко, М. Горощенко, В. Дрьомін, Г. Палій, А. Савицька, І. Корой, Н. Мусич, Н. Потапенко, Г. Цибулевський, П. Садовий, О. Теревников та інші. У залікових книжках у них — лише «відмінно».

А завтра всі три групи II курсу складатимуть свій третій іспит — з кримінального права, політекономії, земельного права.

Два екзамені — з колгоспного права і наукового кому-

нізму — склали студенти IV курсу. Відмінні оцінки одержали стипендіат ім. К. Маркса комсорг факультету П. Музиченко, голова факультетського НСТ Г. Волосатий, В. Колмакова, М. Гладенко, Г. Димов та інші. Завтра у них теж вирішальний день — старший викладач кафедри теорії та історії держави і права Л. Д. Долгополова прийматиме екзамен з історії політнавчання.

А у третьокурсників сесія уже закінчилася. Попереду — практика.

ФІЗФАК

Фізика зустрічають сесію у всеозброєнні. Вони вже склали залікову сесію. Успішно захистили курсові роботи теплофізики О. Коваль, Н. Ласкіна, С. Лопатенко, О. Швець, студенти з групи фізичної електроніки С. Авласенко, Н. Жиленко, В. Стародубцев, О. Мойсеева, І. Дойчо. На відмінно склали спецкурс «Фотоелектричні явища у напівпровідниках» О. Ахмеров, В. Іщенко, С. Кравцова, Н. Корнева, Т. Рижило.

Відрадни результати і перших іспитів. На екзамені з іс-

торії КПРС відмінні оцінки одержали студенти Н. Андреева, В. Вашина, О. Городцький, Н. Кутова, Н. Костенко, Д. Макушев, Л. Сивкова, В. Свиридов.

Хорошу підготовку на екзамені з діалектичного матеріалізму виявили другокурсники С. Баранов, В. Таратута, В. Корінь, Ернандес Касерес.

Радують своїми успіхами відмінники зимової сесії четвертокурсники С. Авласенко, О. Ахмеров, Д. Поліщук, А. Чебаненко, С. Лопатенко.

Не танцюйте сьогодні. Не пойте.
В предвечерній задумчивий час
Молчаливо у окон постоїте,
Вспомініте погибших за вас.
Там в толпе—

середь любимих, влюблених,
Середь веселих и крепких
ребят —

Чьи-то тени в пилотках зеленых
На окраины молча спешат,
Им нельзя задержаться,

остатся —
Их берет этот день навсегда,
На путях сортировочных
станций

Им разлуку трубят поезда.
Окликать их и звать их —
напрасно,

Не промолвят ни слова в ответ.
Но с улыбкою грустной и ясной
Поглядите им, девушки, вслед.

Вадим ШЕФНЕР.

МИНУТА МОЛЧАННЯ

Подойдите к могиле Вы братской,
Подойдите вы к ней не спеша.
Помяните вы воинов павших,
Что не встанут уже никогда,
Помяните вы воинов верных,
Своих братьев, отцов, сыновей,
Кто до залпов не дожид победных,
А навеки сроднился с землей.
Молчаливо постоїте у холмика,
Не нарушьте священный покой.
Мы здесь клятву на верность

Родине,

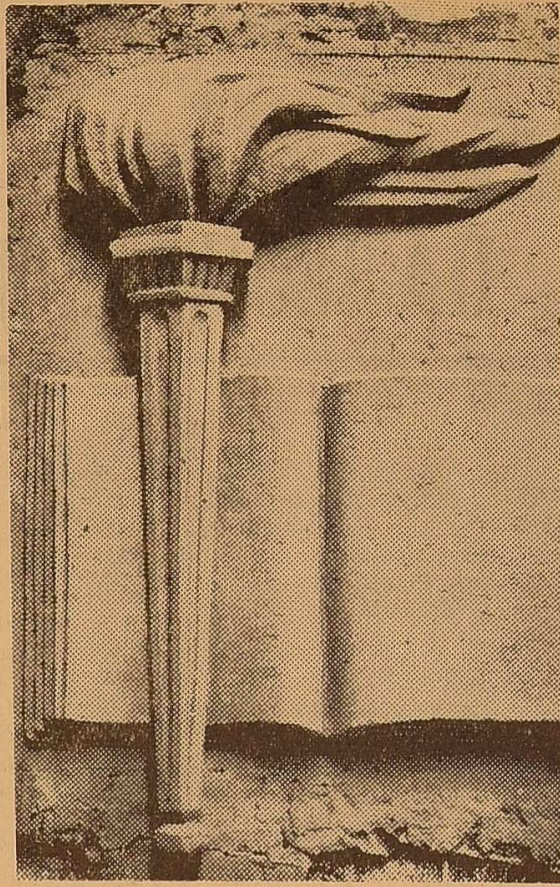
Мы им клятву на верность даем.
Б. ПЕРЕЖНЯК.

У перші ж дні Великої Вітчизняної війни багато студентів і викладачів нашого університету пішли на фронт захищати незалежність нашої Батьківщини. Вони з честю пройшли всі випробування воєнної пори. Та не всі повернулися до рідного університету, на рідний факультет...

У пам'ять про студентів і викладачів, загиблих на фронтах Великої Вітчизняної війни, в університеті буде споруджено пам'ятник. Розроблено і затверджено проєкт (скульптор П. Г. Зорін), виготовляються деталі монументу.

НА ФОТО: фрагменти оформлення проєкту пам'ятника студентам і викладачам університету, що загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни.

КОРПОСТ «ЗНК» НА БУДІВНИЦТВІ УЧБОВОГО КОРПУСУ.

НАША СПІЛЬНА СПРАВА

Будівництво учбового корпусу — чи не найбільш важке питання для нашого університету. За останній рік будівельники зробили немало. Споруда майже перекрита. Лишлось завершити «повітряний поверх». Та, на жаль, існує ряд факторів, які затримують нормальний хід робіт. І найважливіший серед них — нестача будівельних матеріалів. Покрівлю не можна завершити, тому що немає вентиляційних труб. Не вирішене й питання з теплокомунікаціями, генпідрядник не забезпечує виконання робіт, погана технічна документація.

Врешті не вистачає кваліфікованих робочих рук, БМУ-10 виділяє дуже мало спеціалістів, що, звичайно, погано відбивається на ході робіт. У результаті генпідрядник недовиконав план за підсумками 5 місяців на 50 тисяч карбованців. Зараз взагалі створилось загрозливе становище: БМУ-10 залишило будівництво без керівника, об'єкт опинився без догляду, бо майстер пішов у відпустку, а про заміну управління не по-трубувалося.

Протягом року на будівництві працювали студенти майже всіх факультетів. Університет, посилаючи на цей важливий об'єкт, поклав на них велику відповідальність. Та, мабуть, не всі студенти це усвідомлювали, бо серед тих, хто справді непогано працював, можна відзначити лише мехматівців та фізиків. Інші працювали не на повну силу, були простої і прогули. Тому не безпідставне питання: чому так? І чому взагалі де-що ослаб інтерес до будівництва? А треба всім добре усвідомити, що будівництво — справа не тільки адмінгоспчастини і ректорату, а всіх і, в першу чергу, — факультетів. Бо саме факультети можуть надати велику допомогу ректорату і будівельникам.

Мабуть, варто згадати ті старі добрі часи, коли весь університет захопився будівництвом нового корпусу. Перші пірочки на будівельний майданчик приходили викладачі, цікавилися справами, допомагали у всьому. Але, очевидно, не вистачило вогню...

Зараз на будівництві працюють студенти-фізики. Трудяться вони непогано. Та вся складність у тому, що у них зараз сесія. Нелегко доводитися хлопцям, адже коли їх посилали у будзагіт, то обіцяли «золоті гори». Але, як кажуть, обіцянка-цяцянка... Викладачі чомусь не хочуть чи не можуть піти назустріч студентам і приймати у них іспити після робочого дня. От і доводиться їм залишати роботу, щоб вчасно скласти сесію.

Хочеться вірити, що викладачі допоможуть студентам-будівельникам, і це забезпечить їх успіхи не тільки у навчанні, а й у роботі.

Починається третій семестр, трудове літо. Комітет комсомолу і штаб студентських будівельних загонів посилає на будівництво корпусу 30 студентів із спеціальною підготовкою. У свою чергу БМУ-10 обіцяє дати на серпень своїх спеціалістів. Як бачимо, сили не малі, але і вони не вирішують проблеми, якщо не буде згоди, бажання працювати, не буде студентського запалу. Дайте ж спільними зусиллями працювати на честь і на совість.

Так, монтаж «коробки» майже завершено. Складається враження, що справи значно поліпшилися. Це й справді так. Але не слід забувати, що зроблене — лише частка того великого обсягу робіт, які ще належить виконати. Найскладніше — попереду. І наше спільне завдання, завдання всього колективу, якщо хочете, справа честі університету — зробити все можливе, аби успішно завершити «бородаті» будівництво корпусу, вельми потрібного вузу.

Н. ЛАУШ,
слухачка ШМЖ.

Міністерством вищої і середньої спеціальної освіти УРСР з наступного навчального року впроваджується більш детальна, ніж це було до цього часу, система планування навчально-виховної і наукової роботи в університеті. Передбачено календарно і по годинах спланувати усі види роботи викладачів і чітко визначити обсяг завдань студентам для самостійної роботи.

дагогічно доцільно міг укластися у визначені для цього нормативи. Це головне.

Крім того, важливою проблемою є рівномірний розподіл завдань на протязі семестру і навчального року, запобігання скуп-

часу студентів, крім 20—24 годин на тиждень для самостійної роботи, є ще 18 тижневих годин, які студент використовує для різних культурних заходів і читання літератури. І коли фізик чи біолог читає у цей час художню літературу «не за програмою», а за бажанням, то філолог у змозі використати ці години для читання літератури, передбаченої навчальною програмою.

Одне педагогічне міркування. Не слід думати, що нові плани автоматично вплинуть на студентів і без змін у нашій роботі сприятимуть підвищенню якості навчального процесу. Такого не буде. Нове планування вимагає внесення в роботу кафедри і викладача більшої вдумливості, піднесення методологічного і ідейно-теоретичного рівня навчального процесу, вимагає посилення науково-методичної роботи на кафедрі і факультеті. Впровадження нових планів вимагає створення більш сприятливих умов для самостійної роботи студентів — поліпшення роботи кафедральних кабінетів, більшого наближення роботи бібліотеки до потреб студентів, уникнення в роботі факультетів стихії у проведенні різних заходів, чіткої спланованості всієї роботи і суворого дотримання планів і графіка навчального процесу і позааудиторної роботи.

Такі деякі попередні зауваження до впровадження нових планів навчально-виховної і методичної роботи в університеті.

І. КОБИЛЯЦЬКИЙ,
голова комісії з педагогіки
вищої школи.

САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТА

Можна сперечатись відносно досконалості окремих елементів запропонованих планів і доцільності деяких визначень в них, але основна ідея цих заходів — надати більшої чіткості усій системі навчального процесу на факультеті, узгодити міжпредметні зв'язки, запобігти дублюванню у робочих планах, краще і повніше використати наочні посібники і технічні засоби, більш доцільно використати час, що відводиться для самостійної роботи студентів. А детальний облік усієї роботи викладача дає можливість краще оцінювати його повсякденну діяльність як вченого і педагога.

Після першого знайомства з новою документацією для складання планів ми побачили, що в них у принципі нічого нового немає. Передбачаються усі ті види робіт навчально-виховного і навчально-методичного характеру, що виконувались викладачами і до цього планування. Потрібні тільки тепер чіткі визначення цих робіт у годинах та розумна узгодженість планів викладачів і кафедр у межах факультетського графіка.

Але є в цих заходах і нова вимога. Це розробка нормативів домашніх робіт студентів для кожного циклу наук, обсягу завдань

для опрацювання лекційного матеріалу і визначення часових нормативів для підготовки до семінарських занять, виконання курсових робіт тощо.

Іде мова про те, щоб уникнути стихії і свавілля у визначенні матеріалу для самостійної роботи студентів і часу виконання домашніх завдань. Не треба приховувати, що кожна кафедра і всі викладачі прагнуть до того, щоб з їх дисциплін студенти опрацювали максимум матеріалу, а до інших наук, що вивчаються студентами, вони байдужі. А в таких умовах, коли злива завдань виходить за межі можливого, студенти, природно, літератури не читають: переписують чужі конспекти або й зовсім нічого не виконують.

Вже є багато досліджень педагогів і соціологів, які можуть бути використані для визначення нормативів самостійної роботи студентів. Є такі матеріали і в дослідженнях кафедри педагогіки нашого університету.

Головне тепер полягає в тому, як краще впровадити у практику ці нормативи. Як оці 20—24 тижневих години, що потрібні студентів для самостійної роботи, правильно розподілити між предметами семестрового графіка і як домогтися того, щоб викладач пе-

даггічно доцільно міг укластися у визначені для цього нормативи. Це головне.

Крім того, важливою проблемою є рівномірний розподіл завдань на протязі семестру і навчального року, запобігання скуп-

ченню семінарських і практичних занять та виконання курсових і реферативних робіт. «Плани-заявки», що розробляють тепер викладачі, і повинні дати можливість деканові факультету педагогічно розумно спланувати навчальний процес на факультеті, уникнути перевантажень студентів.

Розробляючи нормативи домашніх завдань студентам, не слід вдаватися до школярських підрахунків сторінок підручника. Студент має вчитись працювати творчо, вміти критично використовувати матеріали різних джерел і конкретної практики. Наблизити навчальну самостійну роботу студента до дослідницької школярськими методами не можна. А тому головним у розробці завдань є доступність їх викладання, наявність обладнання, літератури, теоретичної підготовленості студента, можливість надавати студентіві завчасної допомоги. Щож до літератури і літературних джерел, то їх обсяг має бути мінімальним або достатнім для опрацювання теми завдання.

А як бути філологам, чия програма передбачає знання значного обсягу літератури? Які тут нормативи?

Тут вихід є один. У бюджеті

ЖАГА ПОШУКУ

Фотографії в альбомі Михайла розповідають про все. Ось чоловік у сомбреро розмічає щось лопатою на землі. Група людей у напруженні застигла над розритою ямою. Хлопець, який радісно посміхається, обережно підніс в своїх руках глиняну амфору. А ось Михайло стоїть серед безмежного степу. Тут жили колись його предки.

Якщо запитати у Михайла Агбунова, з чого почалося його захоплення археологією, він розповість невелику історію. Десятирічним хлопцем любив бігати по рідних болгарських ровах. Так випадково Миша обвалив шар ґрунту і помітив якісь білі предмети. Невдовго думав — приніс їх у школу, вчителі направили його в Болградський народний історико-краєзнавчий музей. Співробітники краєзнавчі охнули, побачивши знахідку школяра. Йому до рук потрапили кістки мамонта. Хлопець пояснив цінність його знахідки, вона була палеонтологічною рідкістю. Так, як не дивно, через

з'явлення із зовсім іншою наукою почалося його захоплення археологією. Він став членом клубу «Юний археолог», створеного при міському Будинку піонерів, а після закінчення школи — його керівником. А вже Агбунов мав уже досвід члена Одеської археологічної спілки. На його рахунок були численні розкопки, пошуки і... знахідки.

У 1960 році на території Болградського району співробітника Одеського археологічного музею вперше в СРСР було знайдено поселення енеолітичної культури Гумельниці, занесеної з Румунії. Вік поселення свідчив про те, що гумельничани III тисячоліття до нашої ери були першими жителями території Болградщини. Через дев'ять років знахідка юних археологів Болградського Будинку піонерів біля села Залізничного внесла велику поправку в наведені дані. Піонери на чолі з М. Агбуновим знайшли мезолітичну стоянку, що датувалась VI—VII тисячоліттям до н. е. Це

«устарил» перших поселенців території Болградського району в середньому на 3500 років. Матеріали про знахідку юнарів друкувались в «Археологічних відкриттях», що видаються Інститутом археології АН СРСР. Про знахідку розповідало Центральне телебачення.

У березні минулого року Михайло Агбунов, який був тоді слухачем підготовчого відділення ОДУ, дізнався, що при ритті кар'єру в селі Нові Трояни з ковшом екскаватора поспалили незвичайні зелені предмети. Михайло, порадившись із працівниками Одеського археологічного музею, негайно вирушив у Нові Трояни. Скільки прийшлося пояснювати, переконувати. А вже потім газети повідомляють про новотроянський скарб. Серпи, сокири-кельти, списи стародавнього скарбу належать до кінця бронзового віку (XI ст. до н. е.). Це перша така знахідка на території межиріччя Дністра і Дунаю. Михайло Агбунов написав до «Археологічних

ТВІЙ СУЧАСНИК

відкрити» наукову статтю «Новотроянський скарб». У ній він науково обгрунтував знахідку. Як відомо, серпи в ній всі були розточені на частини. М. Агбунов зробив припущення, що бронзові шматки поширювались серед предків як гроші.

У квітні проходила студентська історична конференція ОДУ. Студент І курсу історичного факультету Михайло Агбунов успішно виступив на ній з доповіддю-повідомленням «Новотроянський скарб епохи пізньої бронзи». За цю доповідь вчена рада університету нагородила Михайла грамотою.

Ось і закінчується коротка розповідь про те, як ще дитяча зацікавленість хлопця предметами старовини переросла в його захоплення археологією та у вагомий науковий внесок. Справжніми наставниками Михайла є доцент кафедри історії стародавнього світу та археології Анатолій Георгійович Загинайло, працівники Одеського археологічного музею Леонід Васильович Суботін та Іван Тихонович Черняков.

С. КОМАР,
слухач ШМЖ,
студент філфаку.

У нашому університеті з 19 по 22 червня 1974 р. проходить V Всесоюзний семінар керівників вузівських музеїв і пленум науково-методичної ради по роботі вузівських музеїв Міністерства СРСР.

Гості нашого міста зберуться зі всіх куточків нашої країни, щоб поділитися досвідом роботи, виробити ряд заходів, спрямованих на підвищення ролі музеїв у вдосконаленні навчального процесу, комуністичного виховання молоді, яка навчається. Учасники засідання мають прийняти «Положення про музеї вищих навчальних закладів СРСР».

Публікуємо нарис про один із найцікавіших музеїв.

Палеонтологічна обробка добутих матеріалів показала, що викопні кістки належали тваринам верхньопліоценової епохи. Знахідки в такому комплексі є першими в СРСР і Східній Європі. За думкою професора Кальке з НДР, Одеське підземне сховище викопних тварин є унікальним і не має аналогів у світі.

За значенням для науки наші

крім того, до її складу не входять гіпаріони, які були звичними в районі Одеси у період раннього пліоцену.

Домінуючими формами у фауні одеських карстових печер, як показали спільні роботи Одеської палеонтологічної експедиції Академії наук УРСР і Одеського університету, є верблуди, лисиці, гієни, сеноставці, зайці, ховрахи, страуси; дуже рідко зустрічаються мастодонти, ведмеді, борсуки, їжаки, дикобрази і ряд інших форм.

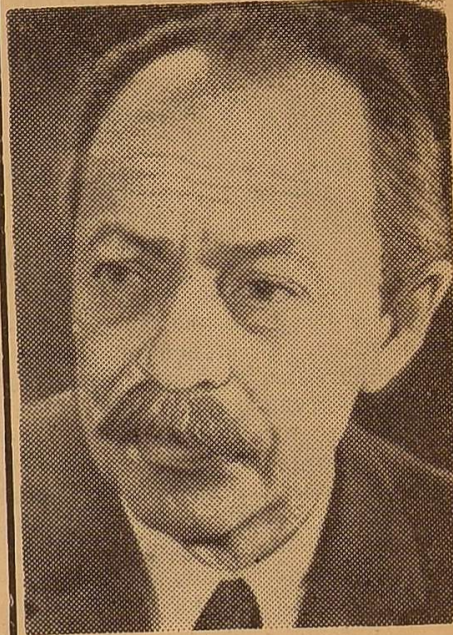
Понад 10 років на місці перешоронення залишків викопних тварин у м. Одесі існує державний підземний палеонтологічний музей. Інтерес до матеріалів заповідника і умов захоронення викопних кісток залишається великим. Заповідник відвідали учасники двох геологічних міжнародних засідань в 1969 і 1972 роках, над матеріалами підземного заповідника працюють вчені-палеонтологи Москви, Ленінграда, Києва, Одеси.

Заповідник має ряд своїх проблем, робота над вирішенням яких продовжується.

Т. ГРИЦАЙ,
завідуючий підземним палеонтологічним заповідником у карстових печерах Одеських катакомб,

Б. МУХА,
завідуючий палеонтологічним музеєм ОДУ.

**АББА
ЮХИМОВИЧ
ГЛАУБЕРМАН**

Колектив університету і наукова громадськість міста понесли тяжку втрату. 12 червня у розквіті творчої і громадської діяльності раптово помер видатний радянський фізик, директор науково-дослідного інституту фізики, член КПРС з 1961 року, доктор фізико-математичних наук, професор Абба Юхимович Глауберман.

А. Ю. Глауберман народився у 1917 році в сім'ї інженера. У 1939 році з відзнакою закінчив фізико-математичний факультет Одеського університету, потім вступив до аспірантури.

З перших днів Великої Вітчизняної війни А. Ю. Глауберман став на захист соціалістичної Вітчизни, із зброєю в руках воював на різних фронтах. Протягом довгого часу був партизаном загону легендарного Костянтина Заслонова.

Після закінчення війни А. Ю. Глауберман повернувся до наукової діяльності і закінчив аспірантуру під керівництвом видатного радянського фізика академіка Я. І. Френкеля. З 1948 року він працював у Львівському державному університеті старшим викладачем, завідувачем кафедрою, деканом фізичного факультету. З 1966 року А. Ю. Глауберман — директор науково-дослідного інституту фізики ОДУ.

А. Ю. Глауберман своєю працею зробив великий вклад у розвиток радянської фізики, особливо квантової механіки і квантової теорії твердого тіла. Він є автором понад 100 оригінальних робіт і кількох відомих фундаментальних навчальних посібників. А. Ю. Глауберман був талановитим організатором науки. За короткий час він розвинув наукову дослідницьку інституцію, яким керував, тісно зв'язав її з інтересами народного господарства. Очолюючи організацію товариства «Знання» Одеського державного університету, він невтомно пропагував видатні досягнення радянської науки.

Трудова, бойова і наукова діяльність А. Ю. Глаубермана відмічена рядом урядових нагород.

Пам'ять про чудову людину, громадянина і ученого назавжди залишиться у наших серцях.

ГРУПА ТОВАРИШІВ.

ПІДЗЕМНИЙ ПАЛЕОНТОЛОГІЧНИЙ

Про Одеські катакомби існує багато спогадів, розповідей, легенд. Чим же викликається постійний інтерес до них і що являють собою ці катакомби?

Катакомби — це пустоти у товщі вапняка, що залишилися після добування будівельного каменю. Всі будови міста, починаючи з давніх турецьких споруд, збудовані з цієї гірської породи. За два сторіччя на частині території міста і його околицях у товщі вапняка вирізані довгі вузькі галереї, вапняк з яких використовувався для будівництва міста. Ніякої закономірності у розташуванні галереї або, як їх охрестили романтичною назвою катакомб немає.

З розвитком міста, зростанням пролетаріату і революційного руху катакомби стали служити іншій меті. У них містились більшовиць-

кі друкарні, створювались склади зброї, підпільної літератури. У роки Великої Вітчизняної війни у катакомбах знайшли пристановище загони народних месників, які пускали під укіє фашистські поїзди, сіяли паніку в тилу ворога. За раз у катакомбах — музей партизанської слави.

А не так давно тут розмістився унікальний музей.

Експедицією, що працювала у катакомбах на глибині понад 20 метрів, у потичному вапняку були виявлені невеликі додаткові печери шириною 2—4 і висотою 3—5 метрів. Печери були заповнені червоно-бурою глиною і щебенем. Серед глини і щебеню знаходились кістки різних тварин, частина яких була доставлена палеонтологу Одеського держуніверситету О. К. Алексеєву.

матеріали можна порівняти з метотичною фауною з села Ново-Єлизаветівки, Пікермійською фауною Греції, фауною Сівалікських горбів у Індії.

На основі вивчення матеріалів з одеських печер малюється картина пліоценового тваринного світу в північно-західному Причорномор'ї. Ландшафт на місці нинішньої Одеси був зумовлений рельєфом, який мав основні риси сучасного. Але клімат, виходячи з фауни відкритих місць, був більш континентальний. Рослинність високих місць — ксерофітні трави і чагарники.

Визначною особливістю одеської фауни (на думку академіка І. Г. Підоплічка) є те, що в ній повністю відсутні які-небудь предки сучасних північних форм: пещера, північного оленя, лелемінгів і,

З відряджень дальніх

ДОБРА І НЕДОБРА АНГЛІЯ

(Закінчення. Початок див. у № 21 і 22).

Незважаючи на суперечки про суть цього явища, більшість дослідників сходяться на тому, що продуктом розвитку «масової культури» на Заході є стандартизована «масова людина», поведінка і манери якої також стандартизовані. Стандарти і зразки у моді, способі життя виховуються і закріплюються такими міцними засобами впливу на людину, як телебачення, радіо, кіно, реклама. У тому світі, який лицемірно іменує себе «свободним», уклад життя регламентований жорсткими рамками цих стандартів.

Масове виробництво і насадження цих стандартів, їх оновлення і реклама давно уже перетворились у буржуазному суспільстві на розвинуту галузь господарства, що приносить величезні прибутки її власникам і уводять тисячі людей від справжніх цінностей культури.

Та розуміння всього цього прийшло пізніше. Тоді ж ми сиділи на передньому сидінні біля широкого вікна автобуса і з цікавістю дивились на «парні картинки» лондонського життя. Нас навіть не могла засмутити вулична пробка. Поспішати було нікуди. Ми не сиділи за кермом автобуса. У нас не було графіка, якого треба було дотримуватись. Нам були не відомі серйозні турботи і спрайки транспортників, які бажали одержати за свою нелегку працю зарплату, що забезпечила би їм хоча б стерпне існування. Не знали ми й того, що праця водія міського автобуса не тільки виснажлива і небезпечна, а й настільки специфічна і відповідальна, що на цю роботу беруть лише тих, хто одружений і має дітей, тобто людей, які мають життєвий досвід, витриманих, обережних. Відчуваєш повагу до цього загону англійських трудящих, які намагаються зробити поїздку в автобусі приємною і

зручною. Організація руху автобусів і маршрутів відрізняється своєю чіткістю. Так, у години і дні відвідування місцевих лікарень, наприклад, вводяться спеціальні кільцьові маршрути, що зв'язують всі районні міста з лікарнею. Суворо виконується графік руху. На кінцевих зупинках можна безплатно одержати книжку з розписом руху всіх міських і міжміських автобусів. Швидко й оперативно вносяться в неї всі зміни і доповнення. Водій і кондуктор дуже люб'язні і доброзичливі.

Повернемося до нашої вуличної пробки, що більш як на 30 хвилин затримала нас. Всьому буває кінець. Пробка поступово зникла, і наш автобус швидко понісся вперед, наскільки дозволяли йому дуже інтенсивний рух і ширина вулиць.

Швидко спускаємось вниз, виходимо з автобуса, стримуючись, щоб не звернутися із звичним «одеським»: «Жінка, Ви приходите?» — і опиняємось біля станції Метро Холборн.

Наш план гранично простий. Пройтися вулицею Кінгсвей до Лавки Давностей, увіковченої великим англійським реалістом Чарльзом Діккенсом.

Ще раз уважно вивчаємо путівник, проходимо кілька кварталів шумною торговою магістраллю Кінгсвей, повертаємо на маленьку тиху вуличку Портсмут і ось перед нами Лавка Давностей.

Старовинне двоповерхове приміщення XVI ст., типовий зразок архітектури Тюдорів. Темно-червона покрівля. Білий фасад, на якому контрастно визначаються чорні рами і переплетення вікон і дверей. На рівні другого поверху напис старовинним шрифтом — «Лавка Давностей», а нижче над входом — «Антикварні і сучасні твори мистецтва». У тісних вітринах — сотні дрібничок, статуєток, посуд, мініатюри, предмети побуту.

Цікаво відзначити, що приміщення добре збереглося з тих далеких часів, коли воно було побудовано, як одне з підсобних приміщень молочної ферми, що належала давно позабутій герцогині. Лише у 1946 році фасад його був укріплений сталевими дротами, бо володарі боялися, що коли-небудь після того, як по вулиці пройде важкий грузовик, старий фасад може завалитися на тротуар і бруківку.

Відкриваємо старі, пофарбовані у чорний колір двері, верхня частина яких, як і тоді, коли їх бачив Ч. Діккенс, скляна. Заходимо і озираємось. Згадуються перші сторінки «Лавки Давностей» Ч. Діккенса:

«Кімната являла собою одне з тих сховищ всякого цікавого і рідкісного добра, безліч яких щетисеться у темних заулках Лондона, ревниво і недовіжливо приховуючи свої пильні скарби від сторонніх очей. Тут були лицарська зброя, що стояла по кутках, немовби одягнені у лати привиди; примхливі різьблені вироби, що потрапили сюди з монастирів; іржава зброя усіх видів; потвори фарфорові, дерев'яні, слонової кістки, чавунного литва; гобелени і мебля таких дивних візерунків і ліній, які можна побачити тільки уві сні».

І тепер, у другій половині XX століття, кімната повнісінька такими ж примхливими і дивовижними речами. Біля стін стоять шафи, як і у часи Діккенса, в них безліч потвор — фарфорових, дерев'яних, слонової кістки і чавунного литва; на стінах — картини, мініатюри, у різних кутках мебля різних візерунків і ліній. На підлозі біля сходів, які ведуть на другий поверх у спальню героїні — маленької дівчинки Нелл, історію якої розповів Чарльз Діккенс, стоїть старовинний годинник, мимоволі нагадуючи нам про невблаганність часу. Не залишає відчуття, що нам назустріч зараз вийде господар Лавки, містер Трент, «невисокий старик, з довгим сивим волоссям, блакитними очима на порізаному глибокими зморшками обличчі». Але замість містера Трента до нас уже поспішає середнього віку англичанка в окулярах з модним сивим волоссям, охайною зачіскою і, привітно посміхнувшись, запитує:

Чим можу вам служити?
— Спасибі! Ми прийшли подивитися на житло Нелл Гвінн.
— О да! Певна річ! Будь ласка! Озираючись навкруги прямуємо, як всі туристи, до прилавка, де продаються листівки і сувеніри. Торгівля йде жваво, хоч ціни і на сувеніри, і на потвори та інші товари досить високі. Мабуть, містер Трент навіть у кращі свої дні не мріяв про такий бізнес.

Виходимо з Лавки і відправляємось блукати сусідніми тихими вулицями і завулками. Весь час насторожуємось на назви, знайомі з дитинства, з того часу, як вперше зустрілись і познайомились з симпатичними героями Півківського клубу.

Ось таверна «Мегпай і стамп» (Сорока і пеньок), куди відправився якось містер Півків у пошуках містера Паркера, і знайшов лише його клерка. На жаль, таверна зачинає і ми не можемо перевірити, чи дійсно праві ті, хто твердить, що в ній можна знайти багато рис Півківського клубу.

Будинки № 57 і 58 у сквері Лінкольн Інн. У минулому вони належали великому другу і біографу Діккенса — Джону Форстеру. І ці будинки нам добре відомі по роману «Холодний дім». А тут у романі Діккенса знаходились контора і будинок містера Талкінхора, одного з героїв роману «Девід Копперфільд».

Знайомі назви вулиць. Тут ходили літературні герої, які так полюбались нам або викликали у нас таку неприязнь і ненависть. Знаєш, як ловлю себе на думці: «А де ж меморіальні дошки?». Літературним героям не прийнято встановлювати меморіальні дошки. Але Діккенс же заслужив. Де ж у Лондоні літературний музей Діккенса? Виявляється, нема його. Стає прикро за цього Великого і Доброго Англичанина.

А. БАРБАРИГА,
доцент.

ГАЗЕТИ ВІДПОВІДАЮТЬ

У минулому номері нашої газети був надрукований фейлетон «Захисний варіант». Як повідомив редакції проректор по адмінгоспоботі М. М. Бойко, гаражі, які заважали будівництву гуртожитку, звільнені. Укладено акт про прийом будівельного майданчика.

Розпочалися роботи по спорудженню дев'ятиповерхового гуртожитку для студентів нашого університету.

Не вводити
Засидати
Кафедри

**ТОБІ,
ДОПИТЛИВИЙ**

НА ЯКІЙ КАФЕДРІ ФІЛ-
ФАКУ «ЗАСИДАЮТ»?